

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 30:

Forslag til folketingsbeslutning om forskning og analyser på sundhedsområdet.

Af Tove Lindbo Larsen (S) m.fl.
(Fremsat 4/11 86).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Enggaard):

Det fremgår af beslutningsforslag nr. B 29 om oprettelse af et forebyggelsesråd, at formålet er at skabe de bedste muligheder for en høj grad af livskvalitet, og heri er det forebyggende sundhedsarbejde afgørende.

Både formålet og formuleringen kan jeg tilslutte mig. Det er derfor også lidt trist at måtte konstatere, at dette forslag med de smukke intentioner måske ikke er helt nødvendigt. Den overvejende del af de elementer, som forslagsstillerne opstiller som retningslinjer for det forebyggende arbejde, er nemlig allerede i dag en realitet og fungerer på udmærket måde. De mange lokale initiativer er i øvrigt ikke et resultat af lovgivning eller pålæg, men resultatet af, at også landets amter og kommuner anerkender vigtigheden af en forebyggende indsats, og det synes jeg er en god konstatering.

Forslaget består af to elementer: dels forslag om et centralt forebyggelsesråd, dels forslag om lokale forebyggelsesråd i amtskommuner og kommuner.

Vedrørende det første punkt kan jeg oplyse, at et lovforslag om Forebyggelsesrådet som bekendt vil blive fremsat i Folketinget i begyndelsen af det nye år, som det også fremgår af regeringens lovkatalog.

Uden at foregribe den debat, vi skal have til den tid, kan jeg roligt sige, at Forebyggelsesrådet allerede i dag varetager de opgaver, der er nævnt i beslutningsforslagets punkt a, og at denne virksomhed i fremtiden vil blive styrket. Rådet er som bekendt sammensat af repræsentanter for dem, der i det daglige arbejder med forebyggelse. Det gælder bl.a. de instanser, Sundhedsstyrelsen, Miljøministeriet og Forbrugerrådet, som er nævnt i forslaget. Allerede i dag indgår de fire opgaver, som opstilles i beslutningsforslaget, som en del af rådets arbejde.

Jeg mener derfor, at rådet allerede i dag lever op til de ønsker til et centralt forebyggelsesråd, som forslagsstillerne nævner i bemærkningerne til forslaget. Det har således både afholdt konferencer, produceret undersøgelser og materiale og på talrige andre måder været inspirator og rådgiver for amtskommuner og kommuner. Også det sundhedspædagogiske udvalg og dets aktiviteter er en realitet, som jeg regner med skal fortsætte. Men alt det får Folketinget jo lejlighed til at drøfte, når lovforslaget fremsættes.

Den anden halvdel af beslutningsforslaget, nemlig forslaget om at oprette forebyggelsesråd i amtskommuner og kommuner, synes jeg er noget overflødig. Der findes allerede forebyggelsesråd i mange amter og mange kommuner. Der er oprettet eller taget politisk beslutning om at oprette forebyggelsesråd i et flertal af amtskommunerne, og flere er på vej. Den samme positive udvikling gælder i kommunerne; det kan være svært at gøre tallet op for primærkommunerne, for man kalder nu engang tingene noget forskelligt, og man griber det helt forskelligt an fra kommune til kommune. Men det er jo netop et af de positive træk ved disse lokale forebyggende initiativer, at de er så forskellige. En undersøgelse fra 1984 viser, at der dengang var ca. 40 primærkommuner med lokale, bredt sammensatte forebyggelsesgrupper eller -råd, og i dag er der sikkert flere.

Jeg er tilhænger af, at amter og kommuner indfører disse ordninger, og gennem Forebyggelsesrådet er vi også med til at skubbe til udviklingen, men jeg mener samtidig, at det må være op til amter og kommuner at beslutte det, når man synes, det er nødvendigt og fornuftigt, ikke kun fordi det står i loven. Jeg tror heller ikke, lovbestemmelser sikrer den entusiasme og det engagement, der mange gange er en forudsætning for det forebyggende arbejde.

Socialdemokratiet fremsatte i 1984 et forslag, der svarer til det, vi nu behandler, og også dengang var indenrigsministeren tøvende over for forslaget. Den faktiske udvikling siden 1984 har efter min opfattelse bekræftet, at der ikke var behov for forslaget.

Jeg kan som sagt slutte mig til de positive ord om det forebyggende arbejdes afgørende betydning, men jeg kan ikke dermed også anbefale, at netop dette forslag vedtages.